

Motion till riksdagen

1987/88:Sk538

av Per Stenmarck och Rune Rudén (m)
om klassificeringen av färjetrafik till Bornholm

Den s. k. "lex Öresund", vilken antogs av den svenska riksdagen och det danska folketinget 1961, reglerar ombordförsäljningen i Öresundstrafiken. Genom lagen begränsas försäljningen av alkohol- och tobaksvaror. Alkohol får endast försäljas för konsumtion i restaurang och tobak får endast försäljas till en mängd, som motsvarar ett paket cigaretter. Anledningen till lagen angavs vara de korta avstånden över Öresund.

Av "lex Öresund" framgår att lagen är tillämplig för trafik i Öresund. Emellertid har den kommit att tillämpas även på annan färjetrafik mellan Skåne och Danmark, exempelvis mellan Ystad och Rønne på Bornholm. Det logiska i detta kan i hög grad diskuteras. Inte enbart därför att Ystad ligger vid Östersjön och inte vid Öresund, utan också därför att avståndet är betydligt längre. Avståndet mellan Ystad och Rønne är jämförbart med avståndet Grisslehamn-Eckerö eller Kapellskär-Mariehamn och bara något kortare än på färjeleden Göteborg-Fredrikshamn, där samtliga fall andra regler gäller.

I generaltullstyrelsens närmare föreskrifter med anledning av kungörelsen om rätt för resande att införa varor tull- och avgiftsfritt (SFS 1966:400) anges (3 §) att rätten att införa tullfria varor är begränsad när resande ankommer med fartyg i trafik

mellan dansk hamn vid Öresund eller Östersjön och hamn i Malmöhus, Kristianstads eller Blekinge län eller i Kalmar län från länsgränsen i söder till och med Kalmar i norr eller mellan norsk hamn från och med Risör i väster till svenska gränsen i öster och svensk hamn från norska gränsen i norr till och med Lysekil i söder eller med luftfartyg i trafik på flyglinjen mellan Köpenhamn och Malmö-Sturup.

Dessa färjelinjer är s. k. korta rutter. Det innebär att trafiken mellan Finland/Åland och hamnar i Stockholmsområdet inte betraktas som "korta rutter". Trafiken på Göteborgs hamn ingår heller inte i denna kategori. Detta innebär, med andra ord, att resans längd inte har någonting att göra med om huruvida en färjeled skall anses vara "lång" eller "kort rutt". Det avgörande, när det gäller klassificering av färjelinjer, är i stället vilka hamnar som trafikeras.

Frågan om omklassificering av färjetrafik till bl. a. Bornholm, har fått förnyad aktualitet sedan den svenska regeringen gett dispens från skattebestämmelserna för färjeleden mellan Strömstad och norska Sandefjord. Detta är positivt och innebär säkert fördelar både för rederiet, för de båda or-

terna och för resenärerna.

Mot. 1987/88

Sk538

I olika omgångar har krav framförts att färjeleden Ystad-Bornholm skall klassificeras som "lång rutt". Detta skulle möjliggöra samma bestämmelser för ombordförsäljning som för andra färjeleder med jämförbara avstånd. Det är oacceptabelt att det, såsom i dag, råder olika bestämmelse för färjetrafik i olika delar av landet.

Både Ystad och Bornholm gör stora satsningar på turismen. Mot den bakgrunden skulle en omklassificering av färjetrafiken vara av stor betydelse. Regeringen bör därför uppta förnyade diskussioner med den danska regeringen angående en omklassificering av färjetrafik till Bornholm som "lång rutt".

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen tillkänna vad i motionen anförts om omklassificering av färjetrafik till Bornholm som "lång rutt".

Stockholm den 21 januari 1988

Per Stenmarck (m)

Rune Rydén (m)